

Giacomo Carissimi
"Històries sacres"

Studium Aureum

Dijous 28 de juny de 2018 a les 21:30 al Castell de Bellver
Concert a benefici de l'associació "Amics de Tilloli"

Castell de Bellver
Museu d'Història de la Ciutat

G CONSELLERIA
O CULTURA,
I PARTICIPACIÓ
B I ESPORTS

Ajuntament de Palma

Giacomo Carissimi 1605-1674
Històries sacres

Annunciate gentes
per a solistes, cor, violins i continu

Historia de Jonae
per a solistes, doble cor, violins i continu

Sancta et individua trinitas
per a soprano, contratenor, violins i continu

Historia de Jephthé
per a solistes, cor, violins i continu

Studium Aureum

amb instruments de l'època

Solistes:

Sopranos: Armelle Morvan (Filia)
Tenor: Antonio Aragón (Jephté / Joane)
Contratenor: David Sagastume
Baixos: Víctor Cruz, Joan Carles Simó

Instrumentistes:

Violins: Ramon Andreu, Kepa Arteche
Violoncel: Miquel Àngel Aguiló
Violone: Francesc Aguiló
Orgue: Bartomeu Mut
Tiorbes: Juan Carlos de Mulder, Guillermo Femenias

Cor:

Sopranos I: Do-in Peleteiro, Maria Rosselló, Raquel Ribas,
Maria Rosselló, Sandra Solascasas

Sopranos II: Bàrbara Femenías, M José Campaner, Patricia Morales,
Maria Mulet, Francesca M Salas

Contralts: Gemma Clarissó, Amelia Forteza, Joana M Furió, Ció Gener,
Petra Genestra, Rose-Mari Iglesias, David Sagastume, Montserrat Sobrevias

Tenors: Guillem Nicolau, Detlef Reshoft, Joan Serra, Santiago Torresquesana

Baixos: Guillem Cortés, Víctor Cruz, Jaume Lull, Pere Mateu,
Llorenç Melià, José Gabriel Serrano, Joan Carles Simó

Director: Carles Ponseti Verdaguer

Giacomo Carissimi "Històries sacres"

Carles Ponseti Verdaguer

L'Oratori

El naixement de l'oratori es troba íntimament lligat a Sant Felip Neri (Florència 1515). Sant Felip rebé una polida educació i marxà a Roma per estudiar teologia i filosofia. Més tard es consagrà als pobres i a la meditació. Ordenat sacerdot reuneix als seus fidels mantenint amb ells un contacte espiritual i d'ensenyança moral que ben aviat es farà famós a Roma. Per aquests contactes utilitza l'oratori de Santa Maria de Varicella, allà fundarà La Congregació de l'Oratori.

Les "Laudas" (obres de senzilla textura musical cantades en llengua vulgar) que es canten com a reflexions de les històries sacres, comencen a presentar moments, successos i persones d'aquestes històries, arribant a constituir el punt principal d'aquestes reunions, més que el seu complement. Aquí sorgeix l'element dramàtic. El febrer del 1600 s'interpretà la "Rappresentatione di anima, et di corpo" d'Emilio de Cavalliere, la qual pressuposa actors, vestuari i incipients danses. Aquest fet serà de vital importància per a la història del melodrama i de l'oratori.

El compositor

Giacomo Carissimi nascut el 1605 a Marino, als voltants de Roma, dedicà gran part de la seva producció musical a la música religiosa. Els disset oratoris de Carissimi que ens han arribat foren patrocinats per la Confraternitat del Crucificat de San Marcello a Roma. Carissimi adapta l'estil monòdic imperant, amb accents que ens recorden el recitatiu cantat "monteverdià": cors bàsicament monòdics, amb breus passatges contrapuntístics i una sòbria utilització dels instruments. La intensa musicalitat del recitatiu no és tan sols el dramàtic testimoni d'un esperit religiós, sinó la representació musical d'una humanitat sorpresa en les seves més elementals manifestacions: l'alegria, l'esperança, el dolor...

Història de Jephté

El narrador explica el terrible vot de Jephté al Senyor: si li concedeix la victòria sobre els amonites, Jephté oferirà en sacrifici a la primera persona entre els seus que en tornar a casa seva el surti a rebre.

Després es narra la victòria i la humiliació dels amonites a mans de Jephté. La següent escena relata com Jephté arriba triomfant a Mispà, quan la seva filla cantant les excel·lències del seu pare el surt a rebre. Jephté se'n adona que haurà de sacrificar a la seva filla, desolat s'esqueixa les vestidures i es lamenta de la seva sort. Amb el diàleg de Jephté amb la seva filla l'acció passa a les muntanyes, on la filla anirà a plorar la seva virginitat, amb un sentit lament precursor d'àries operístiques. El final resumeix el dolor dels personatges amb un cor a sis veus obra mestra de l'art polifònic.

Història de Jonàs

El narrador explica la situació de pecat en què es troba Nínive. El Senyor es dirigeix a Jonàs i li demana que prediqui als pecadors. Jonàs espantat embarca cap a Tarsis. Comença una gran tempesta (doble cor), els mariners aterrats imploren als Déus. Jonàs a la bodega del vaixell es veu increpat pel capità, els mariners es demanen per què els ve aquest mal, Jonàs diu que el llancin a la mar i la tempesta pararà. Els mariners el llancen i la mar es calma. Llavors Déu envia una gran balena que engoleix Jonàs, el qual des de dins canta el seu penediment. Finalment, la balena vomita Jonàs que predica la paraula del Senyor. Així doncs, les gents de Nínive penedides canten el cor final.

"Annunciate gentes" pertany a la col·lecció "Sacri Concerti Musicali a due, tre, quattro, e cinque voci" publicat el 1675 a Roma, un any després de la mort del compositor. L'obra està dividida en cinc breus parts que van alternant recitatius i cors amb la sobrietat i equilibri tan característics de l'autor.

"Sancta et individua Trinitas" és un motet per a veus i instruments, és a dir no té cors ni recitatius. És un diàleg constant entre les dues veus solistes: soprano i contratenor, i les dues veus instrumentals: els violins, ambdues amb l'acompanyament del continu (orgue, tiorbes, violone). Amb un cert grau de coloratura i virtuosisme l'obra desgrana els textos amb les seves successives imprecacions.

Giacomo Carissimi "Historias sacras"

El Oratorio

El nacimiento del oratorio se encuentra íntimamente ligado a San Felipe Neri (Florencia 1515). San Felipe recibió una esmerada educación y marchó a Roma para estudiar teología y filosofía. Más tarde se consagró a los pobres y la meditación. Ordenado sacerdote, reúne a sus fieles manteniendo con ellos un contacto espiritual y de enseñanza moral que en breve se hará famoso en Roma. Para estos contactos utiliza el oratorio de Santa María de Varicella, allí fundará La Congregación del Oratorio.

Las "Laudas" (obras de sencilla textura musical cantadas en lengua vulgar) que se cantan como reflexiones de las historias sacras, comienzan a presentar momentos, sucesos y personas de estas historias, llegando a constituir el punto principal de estas reuniones, más que su complemento. Aquí surge el elemento dramático. En febrero de 1600 se interpretó la "Rappresentatione di anima, et di corpo" de Emilio de Cavalliere, que presupone actores, vestuario e incipientes danzas. Este hecho será de vital importancia para la historia del melodrama y del oratorio.

El compositor

Giacomo Carissimi nacido en 1605 en Marino, en los alrededores de Roma, dedicó gran parte de su producción musical a la música religiosa. Los diecisiete oratorios de Carissimi que nos han llegado fueron patrocinados por la Confraternidad del Crucificado de San Marcello en Roma. Carissimi adapta el estilo monódico imperante, con acentos que nos recuerdan el recitativo cantado "monteverdiano": coros básicamente monódicos, con breves pasajes contrapuntísticos y una sobria utilización de los instrumentos. La intensa musicalidad del recitativo no es tan sólo el dramático testimonio de un espíritu religioso, sino la representación musical de una humanidad sorprendida en sus más elementales manifestaciones: la alegría, la esperanza, el dolor ...

Historia de Jephté

El narrador cuenta el terrible voto de Jephté al Señor: si le concede la victoria sobre los amonitas, Jephté ofrecerá en sacrificio a la primera persona de los suyos que al volver a su casa salga a recibirlo.

Después se narra la victoria y la humillación de los amonitas a manos de Jephté. La siguiente escena relata como Jephté llega triunfante a Mispá, cuando su hija cantando las excelencias de su padre, sale a su encuentro. Jephté se da cuenta que tendrá que sacrificar a su hija, desolado desgarrando las vestiduras y se lamenta de su suerte. Con el diálogo de Jephté con su hija la acción pasa a las montañas donde la hija irá a llorar su virginidad, con un sentido lamento precursor de arias operísticas. El final resume el dolor de los personajes con un coro a seis voces obra maestra del arte polifónico.

Historia de Jonás

El narrador cuenta la situación de pecado en que se encuentra Nínive. El Señor se dirige a Jonás y le pide que predique a los pecadores. Jonás asustado embarca hacia Tarsis. Comienza una gran tormenta (doble coro), los marineros aterrorizados imploran a los Dioses. Jonás en la bodega del barco se ve increpado por el capitán, los marineros se preguntan por qué les viene este mal, Jonás dice que lo lancen al mar y la tormenta parará. Los marineros lo lanzan y el mar se calma. Entonces Dios envía una gran ballena que engulle a Jonás, el cual desde dentro canta su arrepentimiento. Finalmente, la ballena vomita a Jonás que predica la palabra del Señor. Después, las gentes de Nínive arrepentidas cantan el coro final.

"**Annunciate gentes**" pertenece a la colección "Sacri Concerti Musicali a due, tre, quattro, e cinque voci" publicado en 1675 en Roma, un año después de la muerte del compositor. La obra está dividida en cinco breves partes que van alternando recitativos y coros con la sobriedad y equilibrio característicos del autor.

"**Sancta et individua Trinitas**" es un motete para voces e instrumentos, es decir no tiene coros ni recitativos. Es un diálogo constante entre las dos voces solistas: soprano y contratenor, y las dos voces instrumentales: los violines, ambas con el acompañamiento del continuo (órgano, tiorbas, violone). Con un cierto grado de coloratura y virtuosismo la obra desgrana los textos con sus sucesivas imprecaciones.

JEPHTÉ

Historicus alto

Cum vocasset in proelium filios Israel rex filiorum Ammon et verbis Jephte acquiescere noluisse, factus est super Jephte Spiritus Domini et progressus ad filios Ammon vovit Domini dicens:

Jephte tenor

"Si tradiderit Dominus filios Ammon in manus meas, quicumque primus de domo mea occurrerit mihi, offeram illum Domino in holocaustum."

Chorus

Transivit ergo Jephte ad filios Ammon, ut in spiritu forti et virtute Domini pugnaret contra eos.

Historicus duetto sopranos

Et clangebant tubae et personabant tympana et proelium commissum est adversus Ammon.

Arioso basso

Fugite, cedite, impii, perite gentes, occumbite in gladio. Dominus exercituum in proelium surrexit et pugnat contra vos.

Chorus

Fugite, cedite, impii, corruite, et in furore gladii dissipamini.

Historicus soprano

Et percussit Jephte viginti civitates Ammon plaga magna nimis.

Historicus trio

Et ululantes filii Ammon, facti sunt coram filiis Israel humiliati.

Historicus basso

Cum autem victor Jephte in domum suam reverteretur, occurrens ei unigenita filia sua cum tympanis et choris praecinebat:

Filia

"Incipite in tympanis, et psallite in cymbalis. Hymnum cantemus Domino, et modulemur canticum. Laudemus regem coelitem, laudemus belli principem, qui filiorum Israel victricem ducem reddidit."

Duetto

Hymnum cantemus Domino, et modulemur canticum, qui dedit nobis gloriam et Israel victoriam.

Filia

Cantate mecum Domino, cantate omnes populi, laudate belli principem, qui dedit nobis gloriam et Israel victoriam.

Chorus

Cantemus omnes Domino, laudemus belli principem, qui dedit nobis gloriam et Israel victoriam.

Històric Alt

Quan el rei dels fills d'Amonn va declarar la guerra als fills d'Israel, ja que no va voler escoltar les paraules de Jephté, l'esperit del Senyor va caure sobre Jephté; i marxant aquest contra els fills d'Amonn va fer un vot al Senyor:

Jephté Tenor

Si el Senyor deixés a les meves mans els fills d'Amonn, el primer de casa meva que se m'acosti l'ofereiré al Senyor com a sacrifici.

Cor

Va marxar, doncs, Jephté contra els fills d'Amonn, de manera que, ple de l'esperit i del poder de Déu lluitava contra ells.

Històric duet sopranos

I Les trompetes sonaven i redoblaven els tambors. Llavors es va entaular la batalla contra Ammon.

Ariós Baix

Fugiu, rendiu-vos, impius, moriu i sucumbiu a les nostres espases. El Déu dels exèrcits s'ha aixecat per a la batalla i combat contra vosaltres.

Cor

Fugiu, Rendiu-vos, impius, moriu. Sereu dispersats amb el furor de les nostres espases

Històric Soprano

Llavors Jephté es va apoderar d'una vintena de ciutats i va haver-hi una gran massacre.

Històric a 3

I els fills d'Amonn, udolant, van ser humiliats davant dels fills d'Israel.

Històric Baix

Quan Jephté va retornar victoriós a la seva llar, la seva única filla corrent cap a ell amb tambors i danses, li va cantar així:

Filla

Veniu, toqueu els tambors i feu sonar els címbals. Cantem un himne al Senyor i oferim-li els nostres cants. Lloem al rei del cel, lloem al príncep de la guerra que ha tornat com a general vencedor dels fills d'Israel.

Duet

Oferim el nostre himne al Senyor, enviem-li els nostres cants, ell que ens ha donat la Glòria i a Israel la victòria.

Filla

Canteu amb mi al Senyor, canteu tots els pobles, lloem al príncep de la guerra que ens ha donat la Glòria i a Israel la victòria.

Cor

Cantem tots al Senyor, lloem al príncep de la guerra que ens ha donat la Glòria i a Israel la victòria.

Histórico Alto

Cuando el rey de los hijos de Amonn declaró la guerra a los hijos de Israel, ya que no quiso escuchar las palabras de Jephte, el espíritu del Señor cayó sobre Jephte; y marchando éste contra los hijos de Amonn hizo un voto al Señor:

Jephte Tenor

Si el Señor dejase en mis manos a los hijos de Amonn, el primero de mi casa que se me acerque lo ofreceré al Señor como sacrificio.

Coro

Marchó pues Jephte contra los hijos de Amonn, de forma que, lleno del espíritu y del poder de Dios luchaba contra ellos.

Histórico a 2

Y Las trompetas sonaban y redoblaban los tambores. Entonces se entabló la batalla contra Ammon.

Solo Bajo

Huid, rendíos, impíos, pereced i sucumbid a nuestras espadas. El Dios de los ejércitos se ha levantado para la batalla y combate contra vosotros.

Coro

Huid, rendíos, impíos, pereced. Seréis dispersados con el furor de nuestras espadas

Histórico Soprano

Entonces Jephte se apoderó de una veintena de ciudades y hubo una gran masacre.

Histórico a 3

Y los hijos de Amonn, aullando, fueron humillados delante de los hijos de Israel.

Histórico Bass

Cuando Jephte retornó victorioso a su hogar, su única hija corriendo hacia él con tambores y danzas, le cantó así:

Hija

Venid, tocad los tambores y haced sonar los címbalos. Cantemos un himno al Señor y ofrezcámosle nuestros cantos. Loemos al rey del cielo, alabemos al príncipe de la guerra que ha vuelto como general vencedor de los hijos de Israel.

Duetto

Ofrezcamos nuestro himno al Señor, mandémosle nuestros cantos, él que nos ha dado la Gloria y a Israel la victoria.

Hija

Cantad conmigo al Señor, cantad todos los pueblos, loemos al príncipe de la guerra que nos ha dado la Gloria y a Israel la victoria.

Coro

Cantemos todos al Señor, loemos al príncipe de la guerra que nos ha dado la Gloria y a Israel la victoria.

Historicus Alto

Cum vidisset Jephthe, qui votum Domino vo-
verat, filiam suam venientem in occursum, in
dolore et lachrimis scidit vestimenta sua et ait:

Jephtah

"Heu mihi! Filia mea, heu decepisti me, filia
unigenita, et tu pariter, heu filia mea, decepta
es."

Filia

"Cur ergo te pater, decipi, et cur ergo ego
filia tua unigenita decepta sum?"

Jephtah

"Aperui os meum ad Dominum ut quicumque
primus de domo mea occurrerit mihi, offeram
illum Domino in holocaustum. Heu mihi! Filia
mea, heu decepisti me, filia unigenita, et tu
pariter, heu filia mea, decepta es."

Filia

"Pater mi, si vovisti votum Domino, reversus
victor ab hostibus, ecce ego filia tua
unigenita, offer me in holocaustum victoriae
tuae, hoc solum pater mi praesta filiae tuae
unigenitae antequam moriar."

Jephtah

"Quid poterit animam tuam, quid poterit
te, moritura filia, consolari?"

Filia

"Dimitte me, ut duobus mensibus circumeam
montes, et cum sodalibus meis plangam
virginitatem meam."

Jephtah

"Vade, filia mea unigenita,
et plange virginitatem tuam."

Historicus chorus

Abiit ergo in montes filia Jephthe, et plorabat
cum sodalibus virginitatem suam, dicens:

Filia

"Plorate colles, dolete montes, et in
afflictione cordis mei ululate! Eco: Ululate!
Ecce moriar virgo et non potero morte mea
meis filiis consolari, ingemiscite silvae, fontes
et flumina, in interitu virginis lachrimate!
Eco: Lachrimate!
Heu me dolentem in laetitia populi, in victoria
Israel et gloria patris mei, ego, sine filiis
virgo, ego filia unigenita moriar et non vivam.
Exhorrescite rupes, obstupescite colles,
valles et cavernae in sonitu horribili resonate!
Eco: Resonate!
Plorate filii Israel, plorate virginitatem meam,
et Jephthe filiam unigenitam in carmine dolore
lamentamini."

Chorus

Plorate filii Israel, plorate omnes virgines, et
filiam Jephthe unigenitam in carmine doloris
lamentamini.

Històric Alt

Jephté, ell que havia fet aquella promesa, en
veure la seva filla que venia a rebre'l, amb
dolor i llàgrimes es trenca els vestits i diu:

Jephté

Ai de mi! Filla meva, Ai! em portes a la
perdició, filla unigènita, i tu també, ai, filla
meva! també tu estàs perduda.

Filla

Per què, pare meu, et porto a la perdició i per
què jo, la teva filla unigènita, estic perduda?

Jephté

Em vaig dirigir al Senyor prometent que el que
sortís en primer lloc de les portes de casa meva
a trobar-me, jo l'oferiria com holocaust al Senyor.
Ai de mi, filla meva! Ai, m'has perdut, filla unigènita!
i al mateix temps, ai filla meva! t'has
perdut a tu mateixa.

Filla

Pare meu, si has fet una promesa al Senyor i
has tornat victoriós dels teus enemics, heus aquí
la teva filla unigènita, has oferir-me en holocaust
per pagar la victòria. Però abans de morir pare,
concedeix a la teva filla única una sola cosa.

Jephté

Però què puc oferir-te per consolar la teva ànima,
per consolar-te a tu, la meva filla, que has de morir?

Filla

Deixa'm partir durant dos mesos, perquè
pugui errar per les muntanyes amb els meus
amics i plorar la meva virginitat.

Jephté

Vés, filla meva unigènita, i plora la teva
virginitat.

Històric cor

D'aquesta manera la filla de Jephté va partir
cap a les muntanyes, i plorant amb els seus
amics la seva virginitat deia:

Filla

Ploreu muntanyes, entristiu-vos valls, i en la
tristesia del meu cor lamenteu-vos. Eco:
Lamenteu-vos! Heus aquí que moriré verge i
no tindrè en l'hora de la meva mort el consol
dels meus fills. Gemegueu boscos, fonts i rius
i davant la mort d'una verge, ploreu. Eco:
Ploreu! Ai, trista de mi! Enmig de l'alegria del
poble, en plena victòria d'Israel i davant la
glòria del meu pare. Jo, verge i sense fills; jo,
filla unigènita moriré i no hi seré viva. Tremo-
leu roques espanteu-vos muntanyes, valls i
cavernes amb un estrèpit horrible ressoneu.
Eco: Ressoenu! Ploreu, fills d'Israel, ploreu la
meva virginitat i lamenteu-vos amb càntics de
dolor per la sort de l'única filla de Jephté.

Cor

Llorad, fills d'Israel, ploreu, totes les verges, i
lamenteu-vos amb càntics de dolor per la sort
de l'única filla de Jephté.

Histórico Alto

Jephthe, él que había hecho aquella promesa,
al ver a su hija que venía a recibirle, con dolor
y lágrimas rompe sus vestiduras y dice:

Jephte

¡Ay de mí! Hija mía, ¡Ay! me llevas a la
perdición, hija unigènita, y tú también,
¡ay, hija mía! también tú estás perdida.

Hija

¿Porqué, padre mío, te llevo a la perdición y
porqué yo, tu hija unigènita, estoy perdida?

Jephte

Me dirigí al Señor prometiéndole que el que
saliera en primer lugar de las puertas de mi
casa a mi encuentro, yo lo ofrecería en holo-
causto al Señor. ¡Ay de mí, hija mía! ¡Ay, me
perdiste, hija unigènita! y al mismo tiempo,
¡ay hija mía! te perdiste a ti misma.

Hija

Padre mío, si hiciste una promesa al Señor y
volviste victorioso de tus enemigos, he aquí a
tu hija unigènita, debes ofrecerme en holo-
causto para pagar la victoria. Pero antes de morir
padre, concede a tu hija única una sola cosa.

Jephte

¿Pero qué puedo ofrecerte para consolar tu al-
ma, para consolarte a tí, mi hija, que debes morir?

Hija

Déjame partir durante dos meses, para que
pueda errar por los montes con mis amigos y
llorar mi virginitad.

Jephte

Vete, hija mía unigènita, y llora tu virginitad.

Histórico coro

De esta manera la hija de Jephthe se fue hacia
los montes, y llorando con sus amigos su
virginitad decía:

Hija

Llorad montes, doleos valles, y en la tristeza
de mi corazón lamentaos. Eco ¡Lamentaos!
He aquí que moriré virgen y no tendré en la
hora de mi muerte el consuelo de mis hijos.
Gemid bosques, fuentes y ríos y ante la
muerte de una virgen, llorad. Eco: ¡Llorad!
¡Ay, triste de mí! En medio de la alegría del
pueblo, en plena victoria de Israel i ante la
gloria de mi padre. Yo, virgen y sin hijos; yo,
hija unigènita moriré y no estaré viva.
Temblad rocas espantaos montes, valles y
cavernas con un estrépito horrendo resonad.
Eco: ¡Resonad! Llorad, hijos de Israel, llorad
mi virginitad y lamentaos con cánticos de
dolor por la suerte de la única hija de Jephthe.

Coro

Llorad, hijos de Israel, llorad, todas las
virgenes, y lamentaos con cánticos de dolor
por la suerte de la única hija de Jephthe.

JONAE

Historicus

Cum repleta esset Ninive iniquitate, vox peccatorum eius clamavit de terra ad Dominum. Qui locutus est ad Ionam prophetam de caelo dicens:

Deus

Surge, surge Iona, surge et vade in Ninivem civitatem grandem et predica, et predica in ea! Quia malitia eius ascendit coram me!

Historicus :

Audivit Ionas vocem Domini et timuit timore magno et descendit in navem euntem in Tharsim ut fugeret et eriperet se a facie Domini. Et cum processisset in mare excitavit Dominus procellam vehementem in spiritu tempestatis.

Chorus :

Et proeliabantur venti, et Notus et Auster et Africus fremuerunt contra navem.

Nubes et nimbi, fluctus et turbines, grandines et fulgura, tonitrus et fulmina impetu horribili ceciderunt super mare.

Et facta est tempestas magna in mari, et terruit nautas clamantes ad deos suos et dicentes:

« Dii magni, Dii fortes, Dii caeli, Dii maris misericordes et potentes, de angustiis ac periculis in misericordia et potentia liberate nos! Dicite tempestati, imperate ventis, praecipite procellis ut sileant et quiescant, et adjuvate nos et salvi erimus!»

Historicus :

Ionas autem in interioribus navis, in maestitia cordis sui dormiebat sopore gravi et excitavit eum gubernator navis et dixit ei:

Gubernator :

«Quid tu sopore deprimeris? Surge, surge, invoca Deum tuum! Si forte recogitet Deus de nobis et non pereamus!»

Nautae:

«Venite, venite, mittamus sortem super nos ut sciamus quare hoc malum sit nobis!»

Historicus:

Miserunt ergo sortem, et ecce sors cecidit super Ionam. Dixerunt ergo ei viri navis:

Nautae:

«Indica nobis cuius causa malum istud sit? Quod est opus tuum? Quae est terra tua? Quod est iter tuum, vel ex quo populo es tu?»

Ionas :

«Haebreus ego sum et Dominum Deum caeli timeo qui fecit mare et aridam»

Nautae:

«Quid faciemus tibi et cessabit tempestas ista, quae nobis interitum minatur?»

Històric

Perquè Nínive estava plena d'iniquitat, la veu dels seus pecadors clamava de la terra cap al Senyor, el qual des del cel parlà al profeta Jonàs, dient:

Déu

Aixeca't, Jonàs, ves a Nínive, aquesta gran ciutat, i predica-hi! Perquè la seva maldat s'aixeca contra mi.

Històric :

Jonàs va escoltar la veu del Senyor, i la seva por va ser gran; i va baixar a una nau que anava a Tarsis per fugir, i apartar-se de la presència del Senyor. Però mentre navegava, el Senyor va enviar un gran vent, i hi va haver una tempesta poderosa.

Cor

I els vents van fer la guerra: Notus i Auster i Africus es van enfrontar al vaixell; els núvols i els nimbus, les ones i els remolins, el calabruix i els llamps, els trons i els rajos s'enfonsaven contra el vaixell i amb una força horrible queien sobre el mar, i hi va haver una tempesta poderosa al mar. I els mariners tenien por i tots cridaven als seus déus, tot dient: "Déus grans, déus poderosos, déus del cel, déus del mar! Misericordiosos i poderosos, per la vos-tra misericòrdia i poder, allibereu-nos de l'angoixa i el perill. Adreceu-vos a la tempesta, comandeu els vents, que es quedin en silenci i es posin en repòs; ajudeu-nos i estarem segurs.

Històric :

Però Jonàs, dins de la nau, envoltat de tristesa, es va adormir profundament; així que el capità del vaixell el va despertar i va dir:

Capità

Per què dorms tan profundament? Aixeca't, crida al teu Déu! A veure si per casualitat el teu Déu recapacita pel que fa a nosaltres i no morim!

Mariners

Veniu, veniu, llancem la sort, perquè puguem saber per què aquest mal està damunt nostre.

Històric :

Llavors van llançar la sort, i la sort va caure sobre Jonàs. Llavors els mariners li van dir:

Mariners

Digues-nos per quina causa aquest mal està damunt nostre. Quina és la teva ocupació? Quin és el teu país? A on vas? I de quin poble ets?

Jonàs

Sóc hebreu, i tinc por al Senyor, Déu del cel, que ha fet el mar i la terra seca.

Mariners

Què farem amb tu, per tal que aqueixa tempesta s'aturi, la qual ens amenaça d'acabar amb nosaltres?

Histórico

Porque Nínive estaba llena de iniquidad, la voz de sus pecadores clamaba de la tierra hacia el Señor, el cual desde el cielo habló al profeta Jonás, diciendo:

Dios

Levántate, Jonás, ve a Nínive, esta gran ciudad, y predica en ella! Porque su maldad se levanta contra mí.

Histórico :

Jonás escuchó la voz del Señor, y su miedo fue grande; y bajó a una nave que iba a Tarsos para huir, y apartarse de la presencia del Señor. Pero mientras navegaba, el Señor envió un gran viento, y hubo una tormenta poderosa.

Coro

Y los vientos hicieron la guerra: Notus y Auster y Africus se enfrentaron al barco; las nubes y los nimbos, las olas y los remolinos, el granizo y los rayos, los truenos y los rayos se hundían contra el barco y con una fuerza horrible caían sobre el mar, y hubo una tormenta poderosa en el mar. Y los marineros tenían miedo y todos gritaban a sus dioses, diciendo: "¡Dioses grandes, dioses poderosos, dioses del cielo, dioses del mar! Misericordiosos y poderosos, por vuestra misericordia y poder, libradnos de la angustia y el peligro. Dirigíos a la tormenta, gobernad los vientos, que se queden en silencio y se pongan en reposo; ayudadnos y estaremos seguros.

Histórico :

Pero Jonás, dentro de la nave, rodeado de tristeza, se durmió profundamente; así que el capitán del barco lo despertó y dijo:

Capitán

¿Por qué duermes tan profundamente? Levántate, llama a tu Dios! ¡A ver si por azar tu Dios recapacita con respecto a nosotros y no morimos!

Marineros

Ven, ven, lancemos la suerte, para que podamos saber por qué este mal está sobre nosotros.

Histórico :

Entonces lanzaron la suerte, y la suerte cayó sobre Jonás. Entonces los marineros le dijeron:

Marineros

Dinos por qué causa este mal está sobre nosotros. ¿Cuál es tu ocupación? ¿Cuál es tu país? ¿A dónde vas? ¿Y de qué pueblo eres?

Jonás

Soy hebreo, y temo al Señor, Dios del cielo, que ha hecho el mar y la tierra seca.

Marineros

¿Qué haremos contigo, para que esa tormenta se detenga, la cual nos amenaza de acabar con nosotros?

Ionas :

«Tollite me! Et mittite in mare! Et cessabit tempestas ista. Scio enim ego, quod propter me tempestas haec grandis est super nos.»

Chorus:

Tulerunt nautae Ionam et miserunt in mare et stetit mare a furore suo.

Historicus :

Et praeparavit Dominus cetum grandem ut deglutiret Ionam, qui de ventre ceti oravit ad Deum suum et dixit :

Ionas :

«Iustus es, Domine, et rectum iudicium tuum! Potens es et voluntati tuae non est qui possit resistere. Proiecisti me in profundum maris et fluctus tui super me transierunt. Iustus es, Domine, et rectum iudicium tuum! Sed cum tractus fueris, misericordiae recordaberis. Placare Domine, ignosce Domine et miserere! Abiectus sum a conspectu oculorum tuorum, accensus est furor tuus et contra me tempestas orta est. Et infremuerunt venti et fluctus intumuerunt. Vallavit me abissus et cetus deglutivit me. Sed numquid in aeternum proiecisti servum tuum? Placare Domine, ignosce Domine et miserere! Angustiata est in me anima mea et in afflictione multa recordatus sum tui Domine, Deus meus! Bonum est oboedire mandatis tuis, et a facie tua non declinare. Ecce ergo, mitte me! Et oboediam tibi. Audi verba mea et exaudi me in angustiis, confidentem nomine tuo. Placare Domine, ignosce Domine et miserere !»

Chorus :

Et imperavit Dominus pisci, et evomit Ionam, qui praedicavit in Ninive iuxta verbum Domini.

Historicus :

Et crediderunt Ninivites revertentes a via sua mala et agentes poenitentiam dixerunt :

Chorus :

Peccavimus Domine, et in viis tuis non ambulavimus. Sed converte nos Domine et convertemur. Illumina vultum tuum super nos et salvi erimus!

Sancta et individua Trinitas

Sancta et individua Trinitas,
aequalis una Deitas,
Spes nostra honor noster.
O beata Trinitas.
Salus nostra, honor noster.
O beata Trinitas
Te laudamus.
Te invocamus
Te adoramus.
Salvanos, Liberos,

Jonas

Agafeu-me i llanceu-me a la mar; i així acabarà aqueixa tempesta: perquè sé que per causa meva aquesta gran tempesta està sobre nosaltres.

Cor

Els navegants van agafar Jonàs i el van llançar al mar: i el mar va cessar en la seva ràbia.

Històric

I el Senyor va preparar una gran balena per empassar-se Jonàs, que va resar al seu Déu des del ventre del peix, i va dir:

Jonàs

Ets just, senyor i recte és el teu judici! Ets poderós i ningú no pot resistir la teva voluntat. M'has llançat al fons del mar i les teves onades passaven sobre mi. Ets just, senyor i recte és el teu judici! Però si estàs enfadat, recorda la teva misericòrdia. Calma't, Senyor, perdona'm, Senyor, i tingues pietat. He estat apartat de la teva mirada; la teva ira va créixer, i una tempesta es va aixecar contra mi. Els vents bramaren, i les onades rugiren. La profunditat em va envoltar i em va empassar una balena. És que has deixat perdre el teu servent per sempre? Calma't, Senyor, perdona'm, Senyor, i tingues pietat. La meva ànima està angoixada i, en les meves afliccions, m'he recordat de tu, Senyor, Déu meu! És bo obeir els teus manaments i no allunyar-se de la teva mirada. Aquí sóc jo: envia'm, i t'obeiré. Escolta les meves paraules, i atén-me en la meva angoixa, a mi, que confio en el teu nom. Calma't, Senyor, perdona'm, Senyor, i tingues pietat.

Cor

I el Senyor ho va ordenar al peix, i ell va vomitar a Jonàs, que va predicar a Nínive segons la paraula del Senyor.

Històric

Llavors, la gent de Nínive va creure, i apartant-se del mal camí i penedint-se van dir:

Cor

Hem pecat, Senyor, i no hem caminat en els teus camins. Però converteix-nos, Senyor, i serem convertits. Fes que la teva cara resplendeixi sobre nosaltres i estarem sans i estalvis!

Santa i una Trinitat

Santa i una Trinitat,
una sola divinitat,
esperança i honor nostre.
Oh benaurada Trinitat!
Salvació nostra, honor nostre.
Oh benaurada Trinitat!
Et lloam,
t'invocam.
T'adoram,
Salva'ns, allibera'ns,

Jonas

Cogedme y tiradme al mar; y así acabará esa tormenta: porque sé que por mi causa esta gran tormenta está sobre nosotros.

Coro

Los navegantes tomaron Jonás y lo lanzaron al mar: y el mar cesó en su rabia.

Histórico

Y el Señor preparó una gran ballena para tragar a Jonás, que rezó a su Dios desde el vientre del pez, y dijo:

Jonás

¡Eres justo, señor y recto es tu juicio! Eres poderoso y nadie puede resistir tu voluntad. Me has lanzado al fondo del mar y tus olas pasaban sobre mí. ¡Eres justo, señor y recto es tu juicio! Pero si estás enfadado, recuerda tu misericordia. Cálmate, Señor, perdóname, Señor, y ten piedad. He estado apartado de tu mirada; tu ira creció, y una tormenta se levantó contra mí. Los vientos bramaron, y las olas rugieron. La profundidad me rodeó y me tragó una ballena. ¿Es que has dejado perder a tu siervo para siempre? Cálmate, Señor, perdóname, Señor, y ten piedad. Mi alma está angustiada y, en mis aflicciones, me he acordado de ti, ¡Señor, Dios mío! Es bueno obedecer tus mandamientos y no alejarse de tu mirada. Aquí estoy yo: envíame, y te obedeceré. Escucha mis palabras, y atiéndeme en mi angustia, a mí, que confío en tu nombre. Cálmate, Señor, perdóname, Señor, y ten piedad.

Coro

Y el Señor lo ordenó al pez, y él vomitó a Jonás, que predicó en Nínive conforme a la palabra del Señor.

Histórico

Entonces, la gente de Nínive creyó, y apartándose del mal camino y arrepintiéndose dijeron:

Coro

Hemos pecado, Señor, y no hemos andado por tus caminos. Pero conviértenos, Señor, y seremos convertidos. ¡Haz que tu cara resplandezca sobre nosotros y estaremos a salvo!

Santa y una Trinidad

Santa y una Trinidad,
una sola divinidad,
nuestra esperanza y nuestro honor.
¡O dichosa Trinidad!
Nuestra salvación y nuestro honor.
¡O dichosa Trinidad!
Te alabamos,
te invocamos.
Te adoramos,
¡Salvanos, libéranos,

Annunciate gentes

Annunciate gentes annunciate populi
gloriam Domini.

O quam dulcis est Deus noster,
O quam suavis

In Domino spes nostra semper est,
et non confundar.

Memorate omnes,
quoniam excelsus est nomen ejus.

Memento omnes,
quoniam in caelis est Deus noster.

Omnes, adorate Dominum,
quoniam excelsus est,

et in caelo sedes ejus.

Quid confidistis in potentia?

Fortitudo nostra Deus noster est.

Quid delectamini in deliciis?

Consolatio nostra deus noster est.

Quid gloriamini in vanitate?

Exultatio nostra Deus noster est.

Annunciate gentes

Annunciate gentes annunciate populi
gloriam Domini.

O quam dulcis est Deus noster,
O quam suavis

In Domino spes nostra semper est,
et non confundar.

Memorate omnes,
quoniam excelsus est nomen ejus.

Memento omnes,
quoniam in caelis est Deus noster.

Omnes, adorate Dominum,
quoniam excelsus est,

et in caelo sedes ejus.

Quid confidistis in potentia?

Fortitudo nostra Deus noster est.

Quid delectamini in deliciis?

Consolatio nostra deus noster est.

Quid gloriamini in vanitate?

Exultatio nostra Deus noster est.

Annunciate gentes

Annunciate gentes annunciate populi
gloriam Domini.

O quam dulcis est Deus noster,
O quam suavis

In Domino spes nostra semper est,
et non confundar.

Memorate omnes,
quoniam excelsus est nomen ejus.

Memento omnes,
quoniam in caelis est Deus noster.

Omnes, adorate Dominum,
quoniam excelsus est,

et in caelo sedes ejus.

Quid confidistis in potentia?

Fortitudo nostra Deus noster est.

Quid delectamini in deliciis?

Consolatio nostra deus noster est.

Quid gloriamini in vanitate?

Exultatio nostra Deus noster est.

Traducció i adaptació dels textos: Joan Carles Simó

L'Associació Amics de Tilloli (L'Índia) ofereix formació a les nines i joves d'aquesta zona, no només a nivell acadèmic, sinó a nivell integral. Es pretén que a partir del dret a l'educació que les farà dones lliures, decideixin el seu futur i puguin participar en el desenvolupament del seu país. Amb aquesta finalitat organitzam actes culturals per tal de recollir fons econòmics que garanteixin la continuïtat de l'Escola, l'Internat i de les alumnes que volen cursar estudis superiors. Aquest acte cultural a Mallorca es fa perquè elles puguin fer cultura a l'Índia...

Agraïm tota l'ajuda econòmica que ens arriba. Des dels qui volen col·laborar amb un euro, fer un donatiu concret o com aquell que es volen inscriure com a soci o col·laborador. Si us voleu posar en contacte amb noltros: amicsdetilloli@gmail.com – 699999650.

GRÀCIES A TOTS I TOTES PER COMPARTIR AMB NOLTROS AQUESTA VETLLADA

Logo color sobre fondo blanc

TORRE de CANYAMEL
SMALL LUXURY HOTELS

Fundació } tudium Aureum

